

Arrest

nr. 41 856 van 19 april 2010
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Migratie- en
asielbeleid.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Marokkaanse nationaliteit te zijn, op 6 februari 2010 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid van 3 december 2009 waarbij de aanvraag op basis van artikel 9bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, onontvankelijk wordt verklaard, en van het bevel van 11 januari 2010 om het grondgebied te verlaten, beide beslissingen aan verzoekende partij ter kennis gebracht op 11 januari 2010.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 19 maart 2010, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 13 april 2010.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. DE SMET.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. CAUWELS, die verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat S. DE VRIEZE, die loco advocaten E. MATTERNE en N. LUCAS HABA verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Verzoekster die verklaart van Marokkaanse nationaliteit te zijn, treedt op 29 mei 2007 in Marokko in het huwelijk met een Belgische onderdaan.

Op X wordt in België het kind van verzoekster geboren, de Belgische partner met wie verzoekster in Marokko is gehuwd, erkent dit kind als het zijne.

Op 3 juni 2009 dient verzoekster een aanvraag in om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet).

Op 21 november 2009 dient verzoekster een aanvulling in op deze aanvraag.

Op 3 december 2009 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid de beslissing waarbij deze aanvraag onontvankelijk wordt verklaard. Dit is de eerste bestreden beslissing:

“(…)

Onder verwijzing naar de aanvraag om machtiging tot verblijf die op datum van 09.06.2009 werd ingediend door:

E.H.I.. (...)

nationaliteit: Marokko

geboren te T. op (...)1979

Adres: (...)

in toepassing van artikel 9bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, ingevoegd bij artikel 4 van de wet van 15 september 2006 tot wijziging van de wet van 15 december 1980, deel ik u mee dat dit verzoek onontvankelijk is.

Reden:

De aanvraag ging niet vergezeld van een kopie van het internationaal erkend paspoort of een gelijkgestelde reistitel, noch van een kopie van de nationale identiteitskaart, noch van een geldige motivering die toelaat betrokkene/n vrij te stellen van deze voorwaarde op grond van art. 9bis, §1 van de wet van 15.12.1980, gewijzigd door art. 4 van de wet van 15.09.2006.

(...)”

Op 11 februari 2010 wordt aan verzoekster bevel gegeven om het grondgebied te verlaten. Dit is de tweede bestreden beslissing.

2. Over de rechtspleging

Ambtshalve wordt vastgesteld dat de Raad geen gerechtskosten kan opleggen en derhalve dus evenmin het voordeel van de rechtsbijstand kan toekennen. Het verzoek daartoe van de verzoekende partij wordt om die reden verworpen.

3. Over de ontvankelijkheid

3.1. Verwerende partij werpt een exceptie op van onontvankelijkheid *ratione temporis* omdat het verzoekschrift is ingediend op 25 februari 2010, terwijl de bestreden beslissingen aan verzoekster ter kennis werden gebracht op 11 januari 2010. Zodoende werd de termijn van dertig dagen zoals voorzien in artikel 39/57 van de Vreemdelingenwet niet gerespecteerd.

Uit de stukken van het dossier blijkt dat verzoekster op 6 februari 2010 beroep heeft ingesteld tegen de bestreden beslissingen. Bij brief van 9 februari 2010 liet de griffie van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen aan verzoekster weten dat zij met toepassing van artikel 39/69, § 1, vierde lid van de Vreemdelingenwet, binnen een termijn van acht dagen na ontvangst van deze brief, het beroep in overeenstemming diende te brengen met de voorwaarden opgesomd in de artikelen 39/69, § 1, derde lid en 39/78 van de Vreemdelingenwet.

Verzoekster ontving deze brief op 17 februari 2010 en diende op 24 februari 2010 het geregulariseerde verzoekschrift in. Nu verzoekster binnen de acht dagen na ontvangst van de brief van de griffie haar verzoekschrift heeft geregulariseerd, wordt zij overeenkomstig artikel 39/69, § 1, vijfde lid van de Vreemdelingenwet geacht het verzoekschrift te hebben ingediend op de datum van de eerste verzending ervan.

Bijgevolg wordt verzoekster geacht haar verzoekschrift te hebben ingediend op 6 februari 2010, dit is binnen de in artikel 39/57, eerste lid van de Vreemdelingenwet voorziene termijn van dertig dagen na de kennisgeving van de bestreden beslissingen op 11 januari 2010.

Het beroep is ontvankelijk *ratione temporis*.

Volledigheidshalve merkt de Raad op dat verwerende partij ter zitting afstand doet van deze exceptie.

3.2. Verwerende partij werpt tevens een exceptie van onontvankelijkheid op omdat het verzoekschrift geen uiteenzetting van feiten en middelen bevat zoals voorzien in artikel 39/36 § 1, 4° van de Vreemdelingenwet.

Artikel 39/69, § 1, tweede lid, 4° van de Vreemdelingenwet luidt als volgt:

“Het verzoekschrift moet op straffe van nietigheid:

(...)

4° een uiteenzetting van de feiten en de middelen bevatten die ter ondersteuning van het beroep worden ingeroepen (...).

(...)”

Onder “middel” in de zin van deze bepaling moet worden begrepen de voldoende duidelijke omschrijving van de overtreden rechtsregel en van de wijze waarop die rechtsregel door de bestreden rechtshandeling wordt geschonden (RvS 17 december 2004, nr. 138 590; RvS 4 mei 2004, nr. 130 972; RvS 1 oktober 2004, nr. 135 618).

In het verzoekschrift beperkt verzoekster zich tot een letterlijke weergave van de door haar op 6 juni 2009 ingediende aanvraag om machtiging tot verblijf. Zij duidt geen rechtsregel aan die door de bestreden beslissingen zou geschonden zijn, laat staan de wijze waarop die rechtsregel door de bestreden beslissingen van 3 december 2009 en 11 januari 2010 zou worden geschonden.

Deze loutere herhaling van verzoeksters aanvraag kan om voormelde reden niet worden aanvaard als uiteenzetting van een middel dat gericht is tegen de beslissing waarbij verzoeksters aanvraag onontvankelijk wordt verklaard omdat zij geen identiteitsbewijs voorlegt en tegen een bevel om het grondgebied te verlaten.

Het verzoekschrift is niet op ontvankelijke wijze ingediend omdat het niet voldoet aan het voorschrift van artikel 39/69, § 1, tweede lid, 4° van de Vreemdelingenwet.

3.3. Waar verzoekster uiteenzet dat zij haar identiteitsbewijs bij huidig verzoekschrift voegt en hiermee aan de Raad een heroverweging van haar verblijfsaanvraag zou vragen, dient erop gewezen te worden dat de Raad in voorliggend geschil overeenkomstig artikel 39/2 van de Vreemdelingenwet optreedt als annulatierechter. Hij is derhalve niet bevoegd om te oordelen over de aanvraag om machtiging tot verblijf van verzoekster. Ambtshalve wordt vastgesteld dat het beroep, in de mate waarin het dit verzoek tot voorwerp heeft, niet ontvankelijk is.

4. Korte debatten

Het beroep is niet ontvankelijk. Aangezien er grond is om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, wordt de vordering tot schorsing, als accessorium van het beroep tot nietigverklaring, samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negentien april tweeduizend en tien door:

mevr. A. DE SMET, wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. M. DENYS, griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

A. DE SMET